

MEI 2002-NR.9

SECRETARIAAT:
FLORIALAAN 46,
1402 NL BUSSUM

POSTGIRO:
4550697
TE UTRECHT

Mahmoud was een goede vriend, die actief betrokken was bij het Marjolein Roskam Fonds. Wij kenden hem al meer dan dertig jaar - een buitengewone man, die levenslustig was en vol activiteit zat. Hij was humorvol en scherpzinning; een betrokken vriend, die altijd bereid was om te luisteren en zonodig te handelen. We zijn in 1991 met hem naar zijn geboorteplaats Haifa in Palestina (sinds 1948 Israël) geweest. Mahmoud was emotioneel en gespannen toen we op zoek gingen naar zijn geboortehuis. De teleurstelling was groot toen bleek dat het mooie buurtje van zijn jeugd in puin lag. De familie Rabbani vluchtte naar Syrië en Mahmoud's zus Bushra kwam daar in contact

Mahmoud Rabbani:

2 mei 1935 - 30 mei 2002

Tot onze onsteltenis is Mahmoud Rabbani na een kort ziekbed overleden.

Wij hebben een buitengewone, bekwame voorzitter en een levenslustige goede vriend verloren.

Marjolein Roskam Fonds.

Deze rouwadvertentie stond in de Volkskrant van 1-6-2002, ondertekend door het bestuur van het Marjolein Roskam Fonds.

met de Pakistaanse minister Zafrulla Khan. Toen zij getrouwd waren, gingen zij naar Den Haag, waar Zafrulla Khan rechter in het Internationaal Gerechtshof werd. Mahmoud's zus, die heimwee had, vroeg of hij naar Nederland wilde komen. Mahmoud had geen flauw benul waar Nederland lag, maar hij ging hierheen in 1956. Mahmoud werd een succesvol zakenman en ontpopte zich als een geliefd gastheer op zijn recepties, waar ministers geduldig voor in de rij stonden. Voor ons was hij een goede vriend, waar wij altijd een beroep op konden doen. Een man om niet te vergeten.

Karel Roskam

Er is weer een verslag van sister Katrina en voorzitter Nokhaya Myoli over Etafeni. Verder in dit nummer aandacht voor het plotselinge overlijden van de Zuidafrikaanse musicus Vuyo Raymond Matinyana, die in Amsterdam woonde en werkte. Als derde project voor dit jaar werd gekozen voor het Tsidi's Children's Home, een kinderdagverblijf in de township New Modder bij Johannesburg.

Nyanga, 27 april 2002

Beste mensen,
We zijn begonnen met de Etafeni Day Care Center Trust, dat te maken heeft met Lifeline/Childline - Etafeni Partnership. Het gebouw voor het centrum is een hele onderneming en het Etafeni Playground Project is maar klein, daarbij vergeleken, maar

we zijn blij dat dit project in de handen is gelegd van de Trust Board. De jonge Zwitserse architect, Aaron Wegmann, heeft ervaring opgedaan met 'community development' in Kenia en India. We beginnen waarschijnlijk te bouwen in sep-

tember 2002. Tien mensen in Nyanga zullen worden opgeleid om bakstenen te maken en de vrouwen van Etafeni staan te popelen om mee te doen, want zij willen hun houten krotwoningen ook gaan vervangen. Het gevecht tegen AIDS gaat door. Op 17 april

Het Marjolein Roskam Fonds heeft dit jaar E3500,- aan Etafeni gedoneerd. In de volgende nieuwsbrief van december a.s. wordt verslag gedaan hoe zij dit geld hebben besteed.

Op 14 november 2001 overleed onverwacht Vuyo Raymond Matinyana, de 36-jarige Zuidafrikaanse oprichter en leider van de Afro-Vibes band. Raymond, die al vele jaren in Amsterdam woonde en werkte, zette een studiebeurzen-project op in zijn Zuidafrikaanse geboorteplaats Port Albert. Raymond's

j.l. heeft de regering erkend dat aids-remmers effectief zijn. De regering wil nu aids-remmers beschikbaar stellen aan zwangere vrouwen, die verkracht werden en HIV-positief zijn. Ze krijgen nevirapine, zodat het virus niet wordt overgedragen op de kinderen. De regering blijft er terecht op hameren dat de armoede moet worden aangepakt. En de begrafenissen gaan door, van tbc-patiënten, die HIV-positief waren en AIDS hadden gekregen. Het Etafeni Day Care Center zal gaan zorgen voor een klein deel van de duizenden weeskinde-

ren, die het slachtoffer zijn geworden van de AIDS-epidemie. Deze weeskinderen zullen 's avonds naar huis gaan, naar familie of 'tantes', want een dergelijk 'thuis' is beter dan een groot weeshuis. Op deze speciale dag, 27 april, Marjolein's geboortedag, gaan onze gedachten naar jullie uit. We herdenken Marjolein en danken God voor haar leven en vragen of haar geest door mag gaan met ons te helpen in alles dat we doen.

Sister Katrina en Nokhaya Myoli

Scholarship Project is opgezet om jongeren in Port Alfred op weg te helpen uit de armoede. Raymond's Project wordt na zijn overlijden voortgezet door zijn vriend Jan Blom als het Raymond Matinyana Fonds.

Hij was een vriend van de familie Roskam, een vriend van Marjolein. Ze waren van dezelfde leeftijd. Hij heeft acht jaar langer dan Marjolein zijn levensvreugde met mensen mogen delen. Op 14 november 2001 is hij volkomen onverwacht overleden. Vuyo Raymond Matinyana.

Geboren in een township van Port Alfred in de Oostkaap van Zuid-Afrika, heeft Raymond alle bitter vruchten van de apartheid mogen proeven. Maar met hulp van Nederlanders is het hem gelukt uit de armoede van zijn township te ontsnappen. De laatste jaren was hij vanuit Amsterdam bezig met het opbouwen van zijn steeds succesvollere Zuid-Afrikaanse Afro Vibes Band en zijn ieder jaar grotere Zuid-Afrikaans Afro Vibes Festival in Nederland rond 16 juni, Youth Day in Zuid-Afrika. En, als geen ander wetend hoe noodzakelijk hulp is om uit de greep van de armoede te ontsnappen, hielp hij jongeren in zijn township, via zijn Stichting Afro Vibes, met studiebeurzen. De situatie in Port Alfred is als volgt: Lager en middelbaar onderwijs is beschikbaar. Weliswaar ontbreken vele leermiddelen en zitten veel leerlingen met honger in de klas, maar er zijn gebouwen, er zijn leraren en er wordt onderwijs gegeven. En als het gezin het lesgeld (€5 per jaar!) niet kan opbrengen, wordt de leerling niet van

school gestuurd. De echte problemen ontstaan na de middelbare school. Er is geen werk in Port Alfred. De werkloosheid wordt daar op 80% geschat. En het werk dat er is, betaalt vaak niet meer dan €40 per maand, net genoeg om niet te verhongeren, maar bij lange na niet genoeg om een normaal bestaan op te bouwen. Het algemene beeld is dat jongeren een paar jaar proberen om een baan te krijgen of om geld te krijgen voor een studie. Na een aantal jaren van alleen maar teleurstellingen geven de meesten het op, raken aan de alcohol en verliezen alles inclusief hun menselijke waardigheid. Raymond wist uit eigen ervaring dat er eigenlijk maar een uitweg is: vervolgonderwijs. Weg uit Port Alfred en op weg naar kennis en een toekomst. En iedere keer als hij terugkwam in zijn township, kreeg hij verzoeken om hulp voor studiebeurzen. Daarom heeft hij een paar jaar geleden Stichting Afro Vibes opgericht. Met adopties en donaties worden nu studiebeurzen gegeven aan jongeren uit Port Alfred. De eerste

student, Zanakaya, heeft zijn studie bijna afgerond. Je ziet onmiddellijk aan hem dat hij een enorme stap vooruit gezet heeft. Hij is niet meer lamgeslagen door de uitzichtloze situatie. Hij straalt trots uit, sterk en zelfverzekerd. Hij heeft de kennis en de ervaring om goede toekomst op te bouwen voor hemzelf en daarmee ook een voor zijn familie en zijn township. Door de steun van het Marjolein Roskam Fonds kunnen meer jongeren zoals Zanakaya een kans krijgen. Dat geeft hoop voor de jongeren en voor de hele township. En dat is het mooiste wat we voor Marjolein en voor Raymond kunnen doen. Voor meer informatie over Afro Vibes projecten zie www.afrovibes.nl. Het Marjolein Roskam Fonds heeft dit jaar €2000,- gedoneerd aan Afro Vibes. In de volgende nieuwsbrief van december dit jaar zal worden vermeld hoe dit bedrag is besteed.

Het Tsidi's Children's

Home in New Modder, een township bij Johannesburg, is een kindertehuis dat twee jaar geleden een officiële status kreeg.

Het tehuis geeft onderdak en hulpverlening aan misdeelde en misbruikte kinderen, zonder ouders of familie, die aan het zwerven zijn geraakt. Veel van deze kinderen hebben hun ouders verloren aan AIDS en hun aantal neemt schrikbarend toe.

Om zoveel mogelijk kinderen te kunnen helpen, wil het Tsidi's Children's Home uitbreiden en het Marjolein Roskam Fonds wil hen daar graag bij helpen. Voor dit jaar heeft het fonds daar een bedrag van €2000,- voor uitgetrokken.

Een verslag over de besteding van dit bedrag komt in de nieuwsbrief van december a.s. te staan.

Elk mens is uniek, zeggen we. Maar een mens verandert na het leven tot stof. Koos van Zomeren schreef in de NRC van 29 september 1993: 'Een andere opvatting over

doodgaan wil dat het de oorspronkelijke situatie herstelt, de situatie voordat je geboren werd. Toen was je er nog niet, straks ben je er niet meer en dat komt op hetzelfde neer.'

Er wordt ook vaak gezegd: 'Dust to dust, ashes to ashes', een vaak gebruikte wijsheid. Alsof er geen toegevoegde waarde aan het leven zit. Marjolein was meer dan materie, dat weer opgaat in materie, alsof er ondertussen niets is gebeurd. Alsof de wereld terug is bij af. Voor ons was Marjolein uniek.

Zo was er nooit een ander zoals zij. Zo zal er ook nooit meer een identieke Marjolein zijn. Bij de dood van een kind wordt wel onnadenkend opgemerkt dat haar dood zo iets betekent dat haar ouders en zusje zo iets als een been of een arm hebben moeten opgeven. Zo simpel is de dood niet. Marjolein was niet beter dan anderen, maar Marjolein was voor ons uniek, in de zin van: daar is er maar één van.

Als je een been moet missen, kun je met een kunstbeen uit

de voeten.

Maar voor het verlies van je kind helpt geen kunstbeen.

Karel Roskam

Marjolein Roskam kwam op 28 juni 1993 bij een verkeersongeval om het leven. Ze werd maar 24 jaar. Ze studeerde kinderpsychologie en wilde na haar studie gaan werken met getraumatiseerde kinderen in Zuid- en Zuidelijk Afrika. Na haar dood werd het Marjolein Roskam Fonds opgericht om in haar geest iets in die richting te doen.

